

CSEH KATALIN

Szent György hava

Szent György hava itt van már,
hírül adja sok madár.
Fák és cserjék felöltöznek,
örülnek az új köntösnek.

Szelek hava nem henyél,
mezőkön sertepertél,
szállít esőillatot,
mit gyorsan fölszippantok.

P. BUZOGÁNY ÁRPÁD

Tekereg a degenyeg

Két csepp degenyeg
lépcsőn tekereg,
ekede-bekede,
jaj, de fekete!

Erre csusszannak,
máris itt vannak,
degenyegszaggal,
halovány hanggal:

degenyeg két csöpp,
meglátjuk később,
eke-beke-béke,
hol a világ vége?

Szent Péter és a borjú

BENEDEK ELEK meséje nyomán

Egyszer, amikor Jézus Szent Péterrel a Földön vándorolt, azt mondja Péter:

– Hej, be szeretnék Isten lenni, majd másként kormányoznám ezt a világot!

– Bolondot beszélsz, Péter, bízd Istenre a világot, egyedül ő tudja azt elkormányozni.

– Majd megmutatnám én – mondja Péter –, csak egy napig lehetnék Isten.

– Jó – szól Jézus –, légy egy napig Isten.

Aranyos karosszék szállott le az égből.

– Ülj bele, Péter, s kormányozd a világot!

Beleül Péter a székbe, s hát abban a pillanatban jön egy szegény asszony, hajtja a borjas tehenét a legelőre. A tehen a borjával legelészni kezdett, az asszony megfordult, s ment hazafelé. Rászól Péter az asszonyra:

– Te nem maradsz itt? Ki őrzi a tehenedet?

– Majd őrzi a jó Isten! Van otthon elég gyermekem, akit őrizzek.

Azzal az asszony elmegy, a tehen a borjával ott marad a legelőn.

– Péter, te vagy az Isten, tenéked kell őrizned a tehenet s a borját – mondta Jézus.

Ahogy ezt mondta, egy karikás ostor csavarodott Szent Péter nyaka köré.

Meleg volt, csípték a legyek a borjat, egyszerre csak, uccu neki, szalad árkon-bokron át, utána a tehen. Szent Péter kiugrik aranyos székéből, szalad a tehen után, nagyot rittyent a karikás ostorával, s kiabál:

– Hó, hahó, megállj, hó!

Sem a tehen, sem a borjú meg nem állott. Csorgott a verejték Szent Péterről. Öreg este lett, mire visszaterelte a tehenet a borjával.

– Látod, látod, Péter – mondotta Jézus –, az egész világot akartad kormányozni, s még egy tehenet sem tudtál megőrizni...

– A tűz így égessen el engem, ha mind a ketten bolondok nem voltatok!
 – Hát itt miféle búz van? – kérdezte a pap. Amikor megtudta, mi történt, kapta a palástját, mérgében összevagdalta azt egy fejszével a küszöbön, s azt mondta:
 – A hóhér így vágjon össze engem, ha mind a hárman bolondok nem voltatok!
 A szomszéd borja betévedt az udvarra, jött, hogy hazahajtsa. Hallja mi történt, s miért. Kap egy botot, főbe kólintja a borjút:

– A mennykő így üssön agyon engem, ha mind a négyen bolondok nem voltatok!

Jött a kurátor. Kérdezte, mi történt, s amikor elbeszéltek neki, felkapta az eklézsia ládáját, s úgy a földhöz vágta, hogy darabokra szakadt, a hímes terítők mind a földre folytak, s azt mondta:

– A jóisten így törjön össze engem, ha mind az öten bolondok nem voltatok!

Betoppant az egyházfi. Amikor megtudta, mi történt, széthasogatta a szép terítőket:

– Az ördög így szaggasson el engem, ha mind a hatan bolondok nem voltatok!

A hír elterjedt a faluban. Összegyűlt az eklézsia, felgyújtották a kerítést, s azt mondták:

– A tűz lángja így égessen meg minket, ha mind a heten bolondok nem voltatok!

**A Rendelés menüpont alatt,
a szerkesztőség címén
vagy helyi terjesztőinknél
megrendelhető!**

DARVAY TÜNDE rajza

